

malprisen her i Tidsrummet fra 1. September 1915 til 1. Marts 1916". Jeg maa antage, at Andelsslagteriernes Fælleskontor har givet mig nøjagtig Besked paa det Spørgsmaal, jeg har stillet til det, og kan ikke indse, hvilken Berettigelse det ærede Medlem har til at ville drage denne Meddelelse i Tvivl.

Naar det ærede Medlem nu nævnedes, at hvis Efterbetalingen ikke var taget med i Betragtning, var der en Fejl i Regnskabet, giver en saadan Oplysning mig ikke synderlig stor Respekt for det ærede Medlems økonomiske Behandling af dette Spørgsmaal, thi der er ikke Tale om det Afregningstal, som Slagterierne giver Flæskeproducenten, idet Grisen indleveres, plus den Efterbetaling, som senere kommer med. Der er Tale om den Pris, som Slagterierne har faaet i England, omregnet til det Beløb, som Grisen faktisk har indbragt her, og Forholdet er, som jeg nævnedes, dette, at hvis man tager de tre sidste Tal for Efternoteringen i England, indbragte en Gris paa 70 kg med yderligere Beregning af Affaldsværdien den 11. Februar der 106,10 Kr., medens den i Danmark indbragte 107,55 Kr. Den 18. Februar indbragte en Gris af samme Vægt i England 102,31 Kr., i Danmark 107,55 Kr. og den 25. Februar i England 102,20 Kr. og i Danmark 107,55 Kr. Det giver en Merindtægt i Danmark af 1,45 Kr., 5,24 Kr. og 5,35 Kr.

Nu mente det ærede Medlem at kunne gøre en fiffig Bevægelse, nemlig at stille sig paa Forbrugernes Standpunkt og sige: Vi har aldrig begæret mere end den engelske Pris, nedsæt da Maksimalprisen til den engelske Pris! Det ærede Medlems Hensigt hermed var jo tydelig. Jeg kan ikke tjene det ærede Medlem i at følge hans Opfordring, og jeg tror, at det ærede Medlem, naar han erindrer sig de Forhandlinger, der har været førte om denne Sag, meget vel vil kunne forstaa det, og at de Mænd, med hvem vi har forhandlet, i høj Grad vilde kunne bebrejde mig, hvis jeg fulgte det ærede Medlems Raad, og hvis det ærede Medlem husker, hvad han selv paa et vist Tidspunkt har sagt om denne Sag, tror jeg, han vilde have undladt at stille den Opfordring til mig i Dag. Efter at den engelske Pris i nogen Tid havde bevæget sig stærkt opad, enedes man med Andelsslagterierne om at sætte en fast Pris, og denne faste Pris blev staaende i nogen Tid, indtil der opstod Ønske om at faa den lidt nedsat. Paa det Møde, hvor vi forhandlede om denne

Sag, spurgte det ærede Medlem, om man nu, hvis man gik ind paa denne faste Pris, kunde være sikker paa, at dermed var denne Sag bragt til en endelig Løsning, og at det Tal, man her enedes om, vilde man blive staaende ved. Jeg svarede dertil, at i en Tid som denne, der var saa rig paa Overraskelser og paa Begivenheder, som man ikke paa Forhaand kunde forudse, var det selvfølgelig umuligt at give noget aldeles bindende Tilsagn, men at jeg kunde forsikre det ærede Medlem om, at hvis vi den Dag enedes paa Andelsslagteriernes Generalforsamling om den faste Maksimalpris, vi den Gang talte om, vilde man ikke skride til nogen Forandring deri, medmindre fuldkommen tvungende Grunde skulde medføre det, og den Omstændighed, at der sker Bevægelser af en mindre Karakter, vil ikke berettigede til at foretage en Nedsættelse nu.

Men jeg skal sige til det ærede Medlem, at han meget let vil kunne tilfredsstille Forbrugerne, hvad han saa tydeligt ønskede at gøre i Dag. Maksimalprisen er nemlig kun den højeste Pris, man maa tage. Hvis det ærede Medlem vil opfordre Andelsslagterierne til nu at levere Flæsk her i Danmark 5 Kr. billigere end den engelske Pris, staaer det ham frit for, og saa vil Andelsslagterierne, hvis de mener det rigtigt at følge det ærede Medlems Opfordring, gøre det. Jeg ved imidlertid ikke, hvorledes en saadan Opfordring vilde blive mødt af Andelsslagterierne, det vil Tiden vise, hvis det ærede Medlem fremsætter en saadan Opfordring, men det, jeg ønskede, var kun at paavise den bestemte Ting, at det Raab, som var fremme i hele det ærede Medlems Presse, at Spørgsmaalet om Flæskeproduktionens Rentabilitet kunde løses paa anden Maade end ved Majsprisens Nedsættelse, nemlig ved at hæve Maksimalprisen og lade den komme i Højde med den engelske Pris, ikke svarede til de virkelige Forhold, idet allerede i lang Tid Forskellen mellem den engelske Pris og den danske Pris kun har været meget ringe i den engelske Pris' Favør, og at Forholdet nu var vendt helt om, saa at Forskellen var i den danske Pris' Favør. Derfor var det, jeg sagde, at hvis man nærer Bekymring for Flæskeproduktionens Rentabilitet, er det nødvendigt at gaa til en Ordning, hvorved man kan fremtvinge billigere Foderstofpriser.

Nu sagde det ærede Medlem, at for et Aar siden, da vi førte Korndebatten, havde man fra vor Side hævdet Flæskeproduktionens Rentabilitet, men at vi nu